

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/244/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010828
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813010828.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Bc. Tomáša Vavra a Mgr. Miroslava Klamára v trestnej veci obžalovaného H. M. na hlavnom pojednávaní dňa 9.9.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. M., nar. XX.X.XXXX v Bojniciach, trvale bytom P. F., toho času bytom F. X - N., U. XX, Česká republika,

právoplatne uznaný vinným v bode 2 z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/224/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/33/2014-295 zo dňa 4.6.2014,

je v i n n ý , ž e :

1. dňa 26.7.2009 v bližšie nezistených skorých hodinách v rozmedzí času od 05:00 hodín do 06:00 hodín v obývačke bytu číslo X, na Ulici W. v F., po tom, čo s ním družka - poškodená O. T. odmietla mať dobrovoľne pohlavný styk, jej nasilu vyzliekol krátke nohavice, pričom jej jednou rukou držal ruky, svojimi nohami jej roztiahol nohy a vykonal na nej súdož aj napriek tomu, že sa bránila kopaním a žiadala ho, aby prestal, čím jej spôsobil hematóm bicepsu pravej hornej končatiny a tri hematómy predkolenia pravej dolnej končatiny,

t e d a :

v bode 1

násilím donútil ženu k súdoži a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l :

v bode 1

zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 písmeno c) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 199 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 2 prvá veta pred bodkočiarkou Trestného zákona v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL. ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012, uverejneného v Zbierke zákonov SR dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 116 (stošestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/224/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/33/2014-295 zo dňa 4.6.2014, bol obžalovaný H. M. (ďalej len „obžalovaný“) právoplatne uznaný vinným v bode 2. z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. súd vykonal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.2.2014, ako i po rozhodnutí Krajského súdu Trenčín dňa 4.6.2014, dokazovanie v rámci, ktorého vypočul obžalovaného, vypočul svedkyňu - poškodenú O. T. (ďalej len „poškodená“), vypočul svedkov: Y. T., U. H., U. P., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný spáchanie skutku pod bodom 1. jednoznačne poprel. Už s poškodenou nebol v družskom pomere, boli (podľa neho) 2 dni od seba. Poškodená mu povedala, že od neho odchádza, vracia sa k predchádzajúcemu priateľovi. Styk mávali spolu pravidelne i v predchádzajúce dni, naposledy mali však pohlavný styk asi 3-4 dni pred odchodom, poprel, žeby spolu mali pomer i v deň skutku. Po tom, čo sa syn X. zobudil, a poškodená si pobalila veci, odchádzali spolu, poškodená odchádzala k svojej sestre. Po prečítaní zápisnice z jeho výpovedí z prípravného konania, v ktorých výpovediach vypovedal, že mali spolu s poškodenou dobrovoľný pohlavný styk i v daný deň, ako i o následnom konaní, že sa s poškodenou rozprával, že sa vráti k bývalému priateľovi, fajčili spolu na balkóne, poškodená plakala, na vysvetlenie vyvstaných rozporov vypovedal a vyvstaný rozpor vysvetlil uplynutím času odo dňa, kedy ku skutku malo dôjsť, jednoznačne však uviedol, že skôr sa pridrža výpovedi i z prípravného konania, v ktorej nevypovedal o styku s poškodenou, na otázku, či teda mal alebo nemal s poškodenou i dobrovoľný styk pohlavný styk, uviedol, že si presne nepamätá, no myslí si, že nie. Ako sa rozišli, telefonoval mu svedok P., že ak ublížil poškodenej, tak ho zabije. Priznal, že mal zistené zranenie na ramene a pod okom, to mu však vzniklo v predchádzajúce dni, rozhodne nie po zápase s poškodenou, mohol sa poškríbať o stavebný materiál pri prerábke bytu, nevylúčil i možnosť jeho vzniku pri práci s koňmi. Opäť pre uplynutý čas si nevedel spomenúť. Poprel, žeby v daný čas prebehol medzi ním a poškodenou fyzický zápas, konflikt. Nerozišiel sa s poškodenou pre nejaký konflikt, nerozišli sa v zlom, prsto len preto, že sa vracia k bývalému priateľovi. Nevedel, či mala poškodená nejaké zranenie, nevedel sa vyjadriť, či napr. niekde spadla. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo obžalovaného a odmietol vykonanie konfrontácii s poškodenou aj na hlavnom pojednávaní - odmietol vypovedať.

Poškodená vypovedala, že s obžalovaným žila pár mesiacov, napriek tomu sa rozhodla, že sa vráti k svojmu bývalému priateľovi (s ním žije až do súčasnosti). Oznamila to obžalovanému večer pred skutkom. Sedeli na balkóne, rozprávali sa, obžalovaný ju žiadal, aby si to rozmyslela. Ona zotrvala na svojom rozhodnutí odísť, nehádali sa. Obžalovaný odišiel preč, vrátil sa pod vplyvom alkoholu, došlo ku konaniu, v ktorom naznačil, že by chcel s ňou mať pohlavný styk, nakoniec keďže s tým nesúhlasila, upustil od svojho konania. Už v tom čase spal vo vedľajšej miestnosti jej maloletý syn. Spala v obývačke asi na matracoch na zemi, spala tak ako inokedy, v tričku. Ani vtedy nekričala, hoci s obžalovaným zápasila, aby syna nezobudila. Nadránom sa zobudila na to, že obžalovaný bol pri nej, chcel s ňou mať pohlavný styk, s čím ona nesúhlasila, povedala mu, že s ním už nechce mať nič, že od neho odchádza, aby ju nechal. Obžalovaný jej povedal, že ak chce zobudiť syna, ktorý spal vo vedľajšej miestnosti, nech kričí, že aspoň sa bude na to pozerieť, práve preto nekričala, ale sa len snažila obžalovaného odtláčať. Pohlavnému styku sa bránila tak, že obžalovaného od seba odtlačala, zápasili spolu, bránila sa, hovorila mu, aby ju nechal. Keď jej obžalovaný držal obe ruky, tak ho odtlačala i nohami, snažila ho odkopnúť. Obžalovaný jej nasilu roztláčil nohy. Je pravdou, že nekričala, práve pre to, že vedľa spal syn. Obžalovaný vykonal na nej sulož. Rozhodne dala obžalovanému najavo, že so stykom nesúhlasí. Nakoniec obžalovaný ešte povedal, že keď odchádza, aby mala na neho pamiatku, ak bude tehotná. Ráno išla k sestre, snažila sa, aby na nej nič nespozorovala, tá to však vycítila, že sa niečo stalo, naliehala na ňu, aby povedala, čo sa jej stalo, a tak jej povedala, čo sa stalo. Povedala jej, že ju obžalovaný znásilnil. Sestra trvala na tom, že musí ísť podať trestné oznámenie. Potom o tom oboznámili i terajšieho priateľa - svedka P.. Vznikli jej zranenia - otlaky na ruke, na nohách, vznikli po zápase s obžalovaným. Nevedela sa vyjadriť, či nejaké zranenia mal obžalovaný, ak tak vypovedala v prípravnom konaní, že po buchnutí mohol mať, zotrvala na tejto výpovedi. Svedkyňa pripustila, že s obžalovaným mala normálny pohlavný styk ešte v dni pred tým dňom, kedy malo dôjsť ku skutku pod bodom 1., bola psychicky rozpoložená, u obžalovaného hľadala zabudnutie po rozchode s priateľom. Nakoniec sa však rozhodla, že sa k priateľovi vráti a ukončí spolužitie s obžalovaným. Išli na vyšetrenie do nemocnice, tam im však povedali, že musia mať papiere od polície, tak z nemocnice odišli na políciu, tam čakali a pred obedom sa dostavili opäť do nemocnice k MUDr. P., ten ju vyšetril, no včítal jej, kde dovedy boli, keď idú tak neskoro. Čo pri vyšetrení písal tento ošetrojúci lekár, sa nevedela vyjadriť, prečo je písaný čas skutku 05:15 hodín, sa nevedela vyjadriť, ona času, kedy malo dôjsť ku skutku, keď to uvádzala lekárovi, neprikladala podstatný význam, išla na vyšetrenie hlavne pre obavu, ak by otehotnela, aby to bolo podchytené. Po zápase s obžalovaným mala nejaké stopy na tele, no podrobnejšie sa nevedela vyjadriť, deň pred skutkom nemala žiadne zranenie, nemáva problémy, žeby sa jej tvorili podliatiny. Nespomínala si, či pred samotným skutkom došlo medzi ňou i obžalovaným i k inému zápasu, uplynul dlhší čas. Či spôsobila obžalovanému zranenie, sa nevedela vyjadriť, nevšimla si to, nevšimla si ani, keď bol pri zápase obžalovaný nad ňou, či má nejaké zranenie na tvári. Ona sa rozhodla najprv ísť na vyšetrenie a až potom na políciu, no tam ju nemohli vyšetriť a poslali najprv na políciu. Nevedela sa presne vyjadriť, kedy - presne o koľkej hodine malo dôjsť ku skutku, bolo to však rozhodne pred časom, kedy sa jej maloletý syn zobúdzal, čo je okolo 6:00 hodín až pol siedmej. Na čas sa nesústredila.

Svedkyňa Y. T. vypovedala, že prišla k nej poškodená. Bolo na nej vidieť, že sa niečo stalo, bola roztrasená, zisťovala, čo sestre - poškodenej je, pretože to nebola ona tak ako sa bežne správala, bola veselej povahy, tá najprv tvrdila, že nič, no keď naliehala, čo sa stalo, tak jej povedala, že ju obžalovaný znásilnil. Obžalovanému povedala, že sa rozchádzajú, malo sa to stať v obývačke, tam ju mal znásilniť, a že bude mať aspoň na neho pamiatku, ak jej nakoniec spravil dieťa. Mala na nohe a kolenách modriny. Povedala jej, že musí ísť podať trestné oznámenie na políciu, poškodená to nechcela, chcela ísť len za matkou. Nakoniec ju zaviezla k matke.

Svedkyňa U. H. vypovedala, že poškodenú doviezla staršia dcéra. Poškodená plakala, nechcela jej najprv povedať, čo sa stalo. Nakoniec jej povedala, že ju obžalovaný znásilnil. Vnuk mal spať vo vedľajšej miestnosti, obžalovaný jej roztláčol nohy, bolo to nasilu. Videla na nej i podliatiny, modriny. Mal jej to spraviť preto, aby ostala tehotná.

Svedok U. P. vypovedal, že telefonovala mu sestra poškodenej - svedkyňa T. a tá mu povedala, že obžalovaný poškodenú znásilnil. Prišiel za nimi, opäť mu to potvrdili, keď sa pýtal, ako ju mohol obžalovaný znásilniť, poškodená mu povedala, že vo vedľajšej izbe spal syn, a že obžalovaný povedal,

že ak bude kričať, tak nech sa syn zobudí, aspoň sa bude na to pozerať. Naliehal i on, aby išla podať trestné oznámenie, aby išla na vyšetrovanie. Telefonoval i obžalovanému, chcel od neho vedieť, či poškodenej ublížil.

Svedok MUDr. U. P. vypovedal, že je pravdou, že v prípade vyšetrovania ženy, v súvislosti s podozrením z jej znásilnenia, jednoznačne ženu vyšetrili len na žiadosť polície s príslušným policajným tlačivom. Nie je možné ju vyšetriť na jej žiadosť, pretože bez požiadavky polície im takýto výkon zdravotnej poisťovne - nemocnici nepreplatia. To, čo pri vyšetrovaní zistil, to do záznamu poznamenal, na dané vyšetrovanie si však pre odstup času nespomína. Boli brané i stery na prítomnosť spermií v pošve, boli (čo on vie) negatívne.

Súd sa oboznámil s výpoveďou svedka S. D. z prípravného konania, svedok sa ku skutku nevedel vyjadriť, vypovedal, že obžalovaný pracoval ako brigádnik v byte jeho matky. Či pri tejto práci si spôsobil nejaké zranenie, svedok sa nevedel vyjadriť, no myslel si, že nemal pri čom, nesťažoval sa mu ani obžalovaný, že by mu frkla do oka omietka.

Súd sa oboznámil so znaleckým posudkom č.l. 97 - 105, na predložených stopách zaistených pri ohliadke miesta činu - posteľnej bielizni boli zistené biologické materiály - ľudské vlasy, na návlečke - stope č. 2 bola zistená ľudská krv, ktorej pôvodcom bol zistený pôvodca - obžalovaný. Na predloženom stere z pošvy poškodenej nebola zistená prítomnosť prostatického antigénu prítomného v sperme.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - č.l. 106, 107 - uznesením a zápisnicou o vrátení vydanéj posteľnej bielizne, zápisnicou o prehliadke tela poškodenej č.l. 108 - odobratie steru z pošvy poškodenej, lekárskou správou č.l. 109, z ktorej vyplýva, že u poškodenej pri vyšetrovaní boli zistené - hematóm bicepsu pravej hornej končatiny, tri hematómy predkolenia pravej dolnej končatiny, tieto (podľa udania poškodenej) mali byť spôsobené dňa 26.7.2009 v ranných hodinách, kedy ju mal obžalovaný znásilniť v byte, kde spolu bývali, boli odobraté i stery z pošvy poškodenej. Listinnými dôkazmi - zápisnicou o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou č.l. 114 - 118, pri ktorej boli zaistené stopy - obliečky.

S poukazom na vyššie uvedené dôkazy jednotlivo i súhrnne, i keď obžalovaný spáchanie trestnej činnosti pod bodom 1. rozsudku popiera, na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu poprel i to, žeby došlo medzi ním a poškodenej k dobrovoľnému pohlavnému styku, s prihliadnutím na ostatné vykonané dôkazy, z nich predovšetkým vzhľadom na jednoznačnú výpoveď poškodenej, ktorá jednoznačne popísala, že medzi ňou a obžalovaným došlo k zápasu, pretože ona nesúhlasila s pohlavným stykom s obžalovaným v danom čase skutku, obžalovanému i verbálne dávala najavo svoj nesúhlas, keď mu hovorila, že styk nechce, následne ho i otláčala rukami, nohami, napriek tomu proti jej vôli obžalovaný vykonal súlož, o tom, že od obžalovaného odchádza, mu povedala len večer pred skutkom, dovtedy spolu normálne žili v spoločnej domácnosti, čoho potvrdením bol i styk deň pred skutkom, išlo o jej spontánne uvedomenie si, že od obžalovaného odchádza, veci si odniesla až v čase po skutku, ale i nepriame dôkazy - výpovede svedkov Y. T., U. H., U. P., ktorí popísali rozpoloženie poškodenej v čase, keď sa s ňou krátko po tom, čo ku skutku malo dôjsť, stretli, popísali skutočnosti a okolnosti, ktoré sa bezprostredne od poškodenej dozvedeli a tieto sú v zhode s výpoveďou poškodenej, prihliadnuc i na listinný dôkaz - lekársku správu, ktorá potvrdila existenciu zranení - podliatin v oblasti nohy a ruky u poškodenej, tu súd poukazuje na výpoveď poškodenej, ktorá uviedla, že deň pred skutkom nemala žiadne zranenie, mala s obžalovaným zápas len pri obrane pri vynútenej súlož tak, ako o tom vypovedala poškodenej, mal súd jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný násilím donútil ženu k súložu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - osobe, s ktorou žil v čase skutku v spoločnej domácnosti, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona. Súd nemá akékoľvek pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej, ktorá sama vypovedala a potvrdzuje to i výpoveď ostatných vypočutých svedkov, v čase skutku žila s obžalovaným, nemala akýkoľvek dôvod uvádzať nepravdu a okolnosti dobrovoľnosti resp. nedobrovoľnosti pohlavného styku s obžalovaným. Výpoveď obžalovaného ohľadne toho, že k ničomu medzi ním a poškodenej nedošlo, súdu javí sa byť

ako nevierohodná práve pre vzniknuté zranenie u poškodenej ako i psychické jej rozpoloženie, o ktorom vypovedali svedkovia, účelová a motivovaná snahou zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti.

Objektom zločinu znásilnenia je právo ženy slobodne rozhodovať a svojom pohlavnom živote.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi - správami a charakteristikami osoby obžalovaného č.l. 151, 152, 153, 154 - 157, 232, 233, 234, z ktorých vyplýva, že o obžalovanom v mieste trvalého bydliska sú známe len evidenčné údaje, nie sú o ňom tam známe žiadne negatívne poznatky, bol postihnutý v priestupkovom konaní, pre priestupok proti majetku. Z odpisu registra trestov č.l. 157, 230 - 231, 235 - 237, vyplýva, že v posledných 10 rokoch nebol na území Slovenskej republiky súdne trestaný, bol súdne trestaný len v zahraničí v Českej republike, pre úmyselnú trestnú činnosť inej povahy.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, nevzhliadnuc u obžalovaného ani jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, ale vzhliadnuc jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov, a tým prevyšovanie priťažujúcich okolností, a tým nutnosť upraviť trestnú sadzbu, z ktorej súd pri ukladaní musí vychádzať v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona, zohľadniac pomery páchatel'a, možnosť nápravy, doterajší spôsob jeho života, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, ukladajúc obžalovanému trest úhrnný za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 prvá veta pred bodkočiarkou Trestného zákona v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL. ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012, uverejneného v Zbierke zákonov SR dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012, a potom súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania no predovšetkým na ochranu spoločnosti bude postačovať a ako zákonný, primeraný vzhliadol trest odňatia slobody pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 116 (stošestnásť) mesiacov nepodmienečne. Pretože obžalovaný nebol pred spáchaním trestnej činnosti v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon tohto trestu ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vyššie uvedený druh a výmera trestu mal súd za to, že bude plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.